

Dickson

“Ik voelde mij een nietsnut”

Dickson is sinds zijn vijfde blind als gevolg van oogtuberculose. Hij ziet enkel wat donker en licht, meer niet. Sinds z’n achtste gaat hij naar de school voor blinden en slechtzienden in Rwamagana. “Ik had nooit gedacht dat ik ooit nog naar school zou kunnen gaan”.

“Ik heb het twee jaar geprobeerd op een gewone school,” geeft Dickson toe, “maar ik zat daar maar wat en leerde nauwelijks iets bij. Ik kon niet volgen en werd toen van school gehaald. Dat was het dan, dacht ik: de rest van m’n leven thuis...”

“Dat ik toch kan studeren vind ik, zoveel jaar later, nog altijd een wonder. Ik zit nu in het eerste jaar secundair. Nog een lange weg te gaan, maar het wordt ieder jaar boeiender. Ik wil er echt voor gaan”. Dickson kan zich op school niet enkel op intellectueel vlak ontwikkelen, maar kan zich ook muzikaal helemaal uitleven: “Toen ik hier

op school toekwam, dacht ik dat ik nergens goed in was. Ik voelde mij een nietsnut. Hoe kon het ook anders, ik was blind, toch? Op school groeide het geloof in mijn eigen kunnen. Mijn klasgenoten overtuigden me om mee te komen zingen in de muziekclub op school. Vandaag is muziek mijn grote passie. Een leven zonder muziek zou ik me niet meer kunnen inbeelden.” “Hedendaagse R&B, dat is echt mijn ding. Ik zing en schrijf liedjes in het Engels of Kinyarwanda, onze nationale taal. Stevie Wonder is één van m’n grote voorbeelden. Ik zing ook in ons popgroepje “Cloudband”, hier op school. Ik hoop ooit een professionele R&B zanger te

worden. Als ik internationaal doorbreek, dan kom ik zeker ook eens in België optreden”, grapt hij.

“Maar het leven is uiteraard niet altijd rozegeur en maneschijn. Ook nu nog heb ik wel eens een moeilijk moment. Als ik de stem hoor van iemand die ik zelf ooit nog heb gezien, dan doet dit echt wel pijn. Gelukkig ben ik hier op school niet de enige die daarmee worstelt. We hebben heel veel steun aan elkaar, want we worden vaak met dezelfde problemen geconfronteerd. Vrienden en muziek, ik zou ze voor geen geld van de wereld meer willen missen!”

Humura <i>By Dickson</i>	Wees niet hopeloos <i>Door Dickson</i>
Wumvise kenshi ko umugaye, Ugira ngo ubuzima burarangiye. Ubonye ko utakibasha kureba, Wumva y’uko isi irangiye.	Als je een beperking hebt, denk je vaak dat het leven zinloos is. Als je niet meer kunt zien, denk je dat dit het einde van de wereld is.
Wabona ko utakibasha kugenda, Wumva ko ubuzima buhagaze. Ubonye utakibasha gukora, Wumva ko ubuzima buhagaze.	Als je niet meer kunt lopen, denk je dat het leven stopt. Als je niet meer kunt werken, denk je dat het leven stopt.
Ariko icyo nkwisabira, Kumugara ntibivuze ko udashobora. Wowe wumva ko byose, Bishoboka mu gihe ugihumeka.	Maar ik zou je iets willen vertellen, ‘Een beperking hebben’ betekent niet dat je niets kunt. Weet dat alles mogelijk is, Zolang je ademt.
Humura (x 3), Humura byose birashoboka. Humura (x3), Humura byose birashoboka.	Wees niet hopeloos (x 3), Wees niet hopeloos, alles is mogelijk. Wees niet hopeloos (x 3), Wees niet hopeloos, alles is mogelijk.

